

[Miljøministeren]

ved – at regeringen er fuldstændig enig i intentionerne i forslaget. Jeg har ikke mærket nogle nuancer i salen i dag over for dette. Men det er jo helt relevant og naturligt, at når man fremsætter et forslag, så kæmper man for dette forslags gennemførelse.

Men jeg tror, at fru Marianne Jelved sagde noget, som måske kan forklare nuancerne os imellem. Jeg forstår da godt, sagde fru Marianne Jelved, at regeringspartierne har den og den holdning, for de er jo forpligtede af internationale aftaler. Fru Marianne Jelved gjorde opmærksom på, at hun følte, at hun havde en friere stilling. Sådan må det jo være; hvad skal vi ellers med en opposition og en regering? Derfor synes jeg også, det er naturligt, at vi i denne forbindelse helt klart fastslår de internationale forpligtelser, vi har at arbejde under, og dermed en realiteternes verden, som også hr. Jørgen Tved burde notere sig.

For at der ikke skal herske tvivl om, hvad jeg sagde før, vil jeg gerne citere:

»Jeg mener imidlertid« – sådan sagde jeg i min afslutning – »at vi ikke unuanceret skal forcere arbejdet med at kræftmærke alle de i forslaget omhandlede stoffer. Jeg synes derfor, at Miljøstyrelsen skal fortsætte arbejdet med i EF-regi at få vedtaget en kræftmærkning af de stoffer, som har størst betydning for Danmark.«

Så kunne det måske være godt for den videre debat, vi skal have i udvalget, at komme med en ganske kort status over, hvor vi egentlig er henne i disse forhandlinger i EF, for der er vel ingen her, der tror, at regeringen på dette alvorlige punkt ligger på den lade side?

Som nævnt i forslaget blev 29 stoffer og stofgrupper mærket med en af de to advarselssætninger for kræftfremkaldende effekt ved udgivelse af et EF-direktiv i august 1987. Tidligere er 27 stoffer og stofgrupper mærket ved et EF-direktiv fra 1986. Siden august 1987 er der i EF opnået enighed om advarselsmærkning af visse aktive stoffer i bekæmpelsesmidler samt nogle opløsningsmidler, i alt ca. 10 stoffer. Herudover kan jeg oplyse, at EF-Kommissionen i det seneste halve år har prioriteret behandlingen af de 23 kræftfremkaldende stoffer, som Danmark anvendte sikkerhedsklausulen over for i august 1987. Nu angiver Kommissionen, at den forventer, at næste direktiv om mærkning af kræftfremkaldende stoffer kan udgives sidst på

foråret 1988; der er altså ikke så lang tid igen, før de føromtalte 23 danske forslag er færdigbehandlet.

I lyset af bl.a. de danske initiativer i EF på kræftmærkningsområdet er EF-Kommissionen i færd med at lægge en strategi for, i hvilken rækkefølge de kræftfremkaldende stoffer bør behandles i EF. Og til opfølgning af disse forslag i folketingsbeslutningen, som Folketinget vedtog den 23. april 1987, har regeringen jo den 1. oktober gennemført en national dansk mærkning af 23 kræftfremkaldende stoffer ved anvendelsen af den såkaldte sikkerhedsklausul i direktivet om farlige stoffer. Dermed mener jeg også, at jeg har svaret grundigt og effektivt på hr. Jørgen Tveds antydning af, at vi først skal ned at spørge: Hvad må vi, og hvad må vi ikke?

Vi henholder os til gældende regler og handler derefter, men det kan betyde, at vi kommer i vanskeligheder med EF-retten. Vi har alligevel ment det nødvendigt og rigtigt af hensyn til det faremoment, der ligger her, at gøre det på den måde, som vi har gjort det på.

Nu har Kommissionen i det sidste halve år behandlet disse stoffer i den tekniske tilpasningskomité under Kommissionen, og her forventer man at kunne udsende et forslag til direktiv om mærkning af stoffer også her i foråret; så der sker altså noget.

Men hvad med artikel 100 A? Jeg har ved tidligere forhandlinger været inde på muligheden af at ændre 1967-direktivet om farlige stoffer til et nyt direktiv baseret på artikel 100 A. Det er jo nødvendigt for, at vi kan få denne klausul i funktion. Jeg kan oplyse, at der for tiden foregår forhandlinger i EF-Kommissionen om en syvendte ændring af 1967-direktivet, og at Kommissionen under forhandlingerne har tilkendegivet, at man formentlig vil fremsætte forslag til 7. ændring med hjemmel i artikel 100 A. Det er klart, at det støtter jeg kraftigt i EF, men jeg vil samtidig tilføje, at jeg har meddelt, at jeg selv tager initiativ til at foreslå, at 7. ændring får hjemmel i artikel 100 A, såfremt Kommissionen ikke gør det.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Miljøministeren sagde her i sidste omgang: Jamen hvad skulle vi ellers med en opposition? Jeg må sige, at jeg forstår godt, at just miljøm-